

The image shows the front cover and spine of an antique book. The cover is decorated with marbled paper featuring a pattern of blue and purple circular spots on a dark background. The spine is bound in dark green leather with gold-tooled horizontal bands. The title and volume number are printed in gold on the spine.

Politikai
röpiratok.

33.

33

242

PONYVÁRA SZÁNT
VERSZAGYVALÉK,

FIRKANTOTTA

HOLDMEZEI CSEREY FARKAS ANDRÁS

SZELLEME.

(Berze János.)

A FUZIOS IDŐBE, 1875. ESZTENDŐBE.

~~~~~  
*Úton út félén 10 kr. az ára.*

~~~~~  
4.

BUDAPEST, 1875.
NYOMATOTT KOCSI SÁNDORNÁL,
Ország-út 39. sz. Luby-ház.

Nincs dicsőbb a szabadságnál,
Szabad szónál és sajtónál,
A mely nemzet evvel bír,
S mégis sorsa felett sír!
Az nem érett szabadságra,
S ne számítson boldogságra.
Habként zajos lettele,
S rabként jajos élete.

DE BALLAGI GÉZA.

BEVEZETÉS.

Rázott takarmányon rágódó Pegazusomnak
Farmatring száján, s farkán zabolája, de így kell
Most már nyergelni, s versenyre kiállani rendbe,
Hogy jobb s bal lábbal együtt kopogassa a rigmust.

EIŐSZÓ.

Csuda történt a Hazába
Pesten a Sándor utczába,
Duna bé folyt a Tiszába,
Czethal a Jónás gyomrába,
Ez ám osztán a derék
Eczet olaj zavarék
Szabad elvü keverék.

I. RÉSZ.

Követem az Ecklézsiát!
Így szólt Tisza hibáztam.
Késő ugyan, de pár tárczát
Hiveimnek halásztam,
S több fő ispányt csináltam.
Szerencsénk Sennyey-párt alakítása.
Ez eszme menyei — mert biztos bukása.
Az Ultramontánt rá fentük,
Szent olajjal jól be kentük,
Ki őt éljenezni merné,
Magát gyanúba keverné,
A gyanú pedig nagyon mar,

Mert a leg izmosabb agyar

Tép is vele a magyar.

Ha pártunknál marad, s az időt be várja

S ellenünk ha fordul, a viharnek árja,

Gyökeres reformját ha akkor kitarja

S bátor kézzel zászlót tűz,

Bennünket szépen el tűz.

Most ritka ember mer vélünk ujat huzni,

Mert a nép tömege össze fogná zúzni,

Szabad elvű hálónk, fogott egy nagy pártot,

Mely a közösfüggyel nagyon sokat ártott,

S azért kellett őket szépen bémártani,

Hogy a választásnál ne tudjon ártani.

Lépdelnem kell már most elődeim nyomát,

Szél pedig ringatja Kerkápoly gyomát

A Pesti Naplónak, Hon fujja a nótát,

Ez is, az is már most tiszteli a quótát.

Debreczen, oh Mekkám! lelkem érted fárad

Hasztalan nehéztel Eger, Győr, Pécs, Várad,

Esztergom, Kalocsa, mind hiába fárad,

Ha az Ultramontán Sennyeyre szárad.

Kassát, Rozsnyót, Szepeszt, Patak meg előzi,

A szabad elvű czim Veszrent is legyőzi,

Szathmárt Domahidi, Fehért Salamonunk,

Hogy ha kezeikbe telyhatalmat nyomunk

Meg szabad elvűzik

És pártunkhoz fűzik,

Igy lesz osztán jó alap,

A puritán vaskalap.

Mienk lesz az Ország, dicsősség s hatalom,

De azért mégis lesz elég aggodalom,

Deficit, pénzszükség, uzsora, adósság,

Nagy adó pusztulás, mind tiszta valóság.

Ennyi bajra szemfedelül

Zászlónk nem elég egyedül.

A bajoknak a fő bakja
 Hogy házánknak nincs még bankja,
 Mit rögtönözni nem lehet
 Itt egy eszme csudát tehet
 Meg adta a hazánk bölcse
 Kell hogy pártunk jól elkölcese,

Szabad egyház a szabad hazába
 Régi dolog nem is jöhet számba

A polgári házassággal
 Nyerünk időt s figyelmet
 Az égető kérdésekre
 Ez által még kegyelmet,
 Neki hajtunk a papnak
 S időt nyerünk a banknak.

Ha valaki hivatkozna
 A népek nyugalmára,
 S szentség felett siránkozna
 Bélyeg kell homlokára.

Kiáltsuk hogy Ultramontán
 Nézzen maga körül osztán
 S göres gyürődzik torkára.

Sok baj az Országban s programmt követelnek erősen,
 Bizván pártunkba felelünk Szél szárnyain addig
 Még tettet mutatunk, mert szónál több az eredmény,
 Kormány fényével, szabad elvű biboros székből
 Harsóg a szó, s egy két eredmény villáma vakító,
 Így volt ez, marad is, csak tudni kell vele élni
 Még a kolbászt töltjük, megeszik a karimás kását,
 Gyakran a véletlen, bajból kisegíti a kormányt.
 Szándékunk tiszta, s egyszerre Róma se épült.
 Jó reménybe várni megszokott már a magyar népünk,
 Melynek eleibe program helyett tettekkel lépünk.

Többség velünk ;
 Ki ellenünk ?
 Lássuk őket
 Azon főket,
 Kik vannak elválóba
 S nem kerültek hálóba,

Nézek velek farkas szemet
A még bírom az eszemet
s két kezemet.

Ürményi, Teleky, Liptay, Batthyányi,
Apponyi, Földváry, Vécsey, Ibrányi,
Károlyi, Húnyady, Hedry, Eöry, Csáky,
Ocskay, Tarnóczy, Zichy, Mariassy,
Szógyényi, Kubinyi, Szentmiklósy, Beöthy,
Csupa Ypsylonos, mint az a ki köti.
Kastélyos Kápolnás nevek tömjén füstös
A liberiajok aranyos ezüstös.
Népszerűtlenek már, elkoptak, mert régik,
Node nézzük tovább soraikat végig.
Kardos, Kondorossy, Kazinczy, Máday,
Festetics, Bánfy és utánok Hunkár,
Odon hangzásúak, éppen mint Boldizsár,
Node van Goda is, Divald és egy pár vics
Hoffmann is van köztök, Molnár és Palkovics
Mihalovich, Kajuch, a többi még csak lesz,
A programmt követők száma hát ennyit tesz.

Kérdő jeles párt hivei
Régi vár törött ívei
Népszerűtlen egyének,
Romjai a megyéknek.
Sekrestye, és a muzeum
Más világi Elyseum,
Ez már a ti helyetek
Köztünk ne fetrengjeteK
Mert el bánunk veletek
Ha a szélső ballal kezeket fognátok
Polit féle villámt csapok le reátok
Tudjuk mi azt hogy mit? s mikor kell csinálni
Fusionált erőnk mindig helyt fog állni.
Mit sok évig elleneztünk
Ki visszük most többséggel,
A mit pedig éljeneztünk
Temetjük dicsőséggel.

Kossuth tanítása az Exigentia
 Ezt követi Német, Olasz, és Francia
 Politikát fogunk tehát nagyba üzni
 Program helyett szabad elvű zászlót tűzni,
 Mellyel egybe tudtuk a pártokat fűzni,
 Ki is fogjuk tudni a valót betűzni.

Talpra magyar hi Debreczen
 Zászlónk után járj eszeden
 Egyek vagyunk, mint még soha,
 Nem lehet sorsunk mostoha.

Politba folytottuk a Nemzetiséget
 Sennyeibe dugjuk a fő nemességet
 Nem fog ő járattai senkivel Áprilist
 Nem sokára holdban lelhet csak virilist
 Telegraphot huzunk Bismarek szobájába
 Barátot apácztát eltörlünk sorjába

Igy lesz osztán mindenfele
 Eljenzéssel a hon tele
 Hegyen völgyön lakadalom
 El zsibbad sok aggodalom,
 Ha kezdődik a vigalom.

Első polgári házasság, — színhelye lesz Esztergom
 Midőn az inmakulátát, — ott eljegyezni fogom
 A harangok harangjának
 Hires Rákóczink hangjának
 Kell hogy ő meglágyuljon
 S karjaiba boruljon.

Oh Adonis!

Adonicusba — folytatom már most — ime barátim —
 megvan a kezdet — a sok apácza — a barátokkal — felsza-
 badúlnak — férjhez mehetnek — házasodhatnak — a szol-
 gabíró — vagy a vén lóczy — rájuk adhatja — bátran az
 áldást — esztendő múlva — mint a kalendárt — egyik a
 mását — félre dobhatja — s boldog az ember — és a sok
 ujjonez — nő mint a kender.

A zsidó bankár — gazdag leányát — szökteti bátran —
 el a legatus, úton út félén — van előljáró — szép nővel jön

meg — majd a dokatus — a zsellér leányát — elveszi báró
— egy kis időre, — ez is megjárja — Anya a lányát —
bár hogy is zárja — akad majd párja.

Ennyi áldásba — mi részesítjük — a magyar népet —
és ki vetettük — jól azon lépet — melyen a terhek — vám
szerződés s bank — majd el vergődnek — még a Cataszter
— végzi munkáját — és a Valuta — helyre áll ismét.

Exigentiáknak Oportunitása

Oh! hatalmas két szó, melynek nincsen mása

Mi legyen ez után, az Exigentia?

Erre kell hát már most egy jó Cadentia!

Fundus Studiorum,

És az egyház java.

Lehet ezek után

A bölcsesség szava.

Itt az Ultramontánokkal

S a telivér szélbalokkal

Kedvünkre tánczoltatunk

Czigány kereket hányatunk.

Mákos utse szép lesz nézni mint mardossák majd egymást

Jól elfogjuk ezt intézni, s megiszszuk az áldomást

Protestálhat majd a Clerus

De mint nem lesz protestans,

Úgy ellenzése csak zerus

Mert nálunk a potestas.

De hát ha a magnás tábla

Ezt vissza dobni találja?

Akkor osztán pártunk rá gyujt

Bombás golyobisos ágyút,

Mely őket széjjel veti

S muzeumba temeti.

Kész a bomba, ők öntötték még akkor

Végzésünket hogy el lökték tavaszkor

Vay, Tomcsányival addig ellent állnak

Az ily tehetetlen haldokló fricskának,

Rendezve a gépezet

Mely így is célhoz vezet.

Opportunitásunk ime harmadika
A magnás ház ellen viendő taktika.

Igy nyerve egy esztendő
Mert e kérdés se meddő,
Korszellem velünk
S Időt nyerünk.

Az idő még nekünk minden jót megadhat
Még a véletlenből szép bimbó fakadhat
A hatalom pedig, ki tud vele élni,
Való, és nem álom, azért nincs mit félni.

Tarcsunk egy kis mustrát, és nézzük hogy álunk
A tényezők közül kit? és hol találunk,
És hogy a volt faktorok
Most miféle aktorok?

Wenkheim most a Praeses, Bittó imperfectum,
Szlávy a perfectum, Lónyay finitum
Andrássy Imperativum,
A Status mégis passivum
Indefinitum.

Bitto accusativusnak Venkheim genitivusa
Lónyay Ablativusnak, Szlávy vocativusa
Andrássy nominativus, és egy személybeu Dativus
Szegény hazánk a Nomen
Ily váltózás rossz Omen.

Szegény hazánk viszhangja!

Jaj Conjugatio! — Jaj declinatio!,
Vasút garancia és executio
Adósság özöne és a nagy portio
Boulevard, Sugár út, Sensal provisio.
És, még mind e mellett a nagy Corruptio
Érdem nélkülvő gyáva protectio.

Szédelgés, uzsora, s a nagy pénztelenség
Félszegség, téltelenség és erélytelenség
Mind ez egybe véve pusztító ellenség
Gyökeresen gyógytiszatok
Elvérzek — ne ámitsatok

És gyors munkához lássatok
Mert siromat megássátok.

Hallottuk hörgő szavadat, s ájtattal hát a dologra,
Nagy a remény bennünk, szaporán kell nagyokat tennünk
Mert a szabadsággal nem lehet boldogulni magával,
Pénz, hitel, és jólét, oh! igaz, ám de honnét?
Meg van kötve kezünk, delegatio végez felettünk,
Közös hadseregünk, a mihez semmi közünk,
Kracholtató Banknak, joga tart még kétszer aratnak
Addig e felett, tettleg szóse lehet.

Száz millió Szalinával
Három ennyi Statsnótával
Minden évi nagy quottával
Adósság telyes tárczával
Roppant adónak súlyával
Hitel, s gyár ipar hijával

A mi Rendszerünkkel
Igazság ügyünkkel
Bankot teremteni
Hazát megmenteni

Nagy feladat

Melyen az ész felakad.

S Felemelte kádár szemeit az égre
Mondván Uram Jézus, most jöjj segítségre!

Szép álás a miniszterség

De csak álás,

A miniszteri palota

Csupán szállás.

De ha fel fogja — hivattatását — és meg gátolja —
a hon bukását — Athleti karral — markol a bajba — s
böles tapintattal — útra vezérel — melyen haladva — el-
jutunk szépen — a művelődés — és az erkölcsnek — a szen-
telyébe — a hol a jólét — testvériséggel — egyesült frigybe
— diadalt ülnek — s hála imával — a boldogságért — szép
zsolozsmákat — zengedez ajkunk:

Az ily miniszternek több század fonja babérját
És onokák onokái nevét hálásan említik.

Hogy ebbe részesek lehessünk,
 S kezdetben alapot vethessünk :
 Bocsássunk mi hát ki kincstári jegyeket.
 Igaz nem építünk rá arany hegyeket,
 Ideiglen még is segít a bajunkon,
 S uzsora nem uralg jó magyar fajunkon.
 Tágitjuk a jogot Városba megyébe
 Rájok bizzuk, hogy a nagy adót szedjek be,
 Magok közt vessék ki mit rovatunk rájok
 És panaszra mindég nyílt lehet a szájak,
 Házi adójokat kezeljék egészen
 Így kő, és kavics lesz az utakon készen,
 Köz biztonság végett csendbizont és pandúrt,
 Kedvekre tarthatnak, bár annyit, mint kandurt
 A tisztviselőkön hadd' czivakodjanak
 Ha pártoskodva is, csak hogy válasszanak,
 A hasztalan lárma mint jól esik nekik
 Az elégtelenség oly mértékben késik.

A választás az élete
 Korteskedés természete
 Ha kifújhatja magát
 Nem érzi úgy az ígát
 A mi népünk
 Kikkel élünk.

Mert a haza minden felett
 Ki adtuk e hit levelet
 Ez a Dogma lelkünkbe
 Ezt élvezzük szivünkbe
 S ez van mindég eszünkbe.

II. RÉSZ.

Kormányunknak minden tagja
 Jó hazafi, s érdem dús,
 Ki nekik ezt meg nem adja
 Nem magyar, de gézen gúzs.
 Jót tenni ők buzgón, s rögtön akarnának
 Hogy ha rendszerükkel boldogúlhatnának

Mert gyökeres bajainknak
 És országos jajainknak,
 Csak alapos gyógymód kell
 Bank, pénz, ipar és hitel.

Hogy programmot nem adtatok

Jól tettétek

S hogy eddig csak czimeteket

Éltettétek,

Valjátok be hogy másképpen

Lehetetlen

Boldogulni, mert a nemzet

Tehetetlen,

A terheket nem bírja

Mert a külföld kiszijja

Kétségtelen

Mit eddig elleneztetek

Jóvá nem tehetitek

E rendszerrel

A mit meg éljenztetek

Azt ki nem vihetitek

most jó szerrel

Pünkösdi királyság lesz a hatalmatok

Ha ti e rendszerből ki nem hatolhattok.

De ha ti szaporán zászlótok fel emelnétek,

S azt a súlyos beteg hon ágyára fehéren tűznétek

Gyökeres orvoslást, s alapos gyógyszert igérnétek

Minden honfit mindjárt alá sereglenétek;

Mert nem ásitozik senki a kormányra

De vérző szivvel néz kiki a kórágyra,

Ki kell gyógyítani szegény nemzetünket

Melyért minden perczen adjuk életünket.

Legyen bár orvosa Tisza, avagy Bodrog,

Csak szeretett hazánk, ismét legyen boldog!

De hogy boldog, s egészséges lehessen,

És a kormány sikeresen tehessen,

Merni kell a bajhoz, mérni a gyógyszert,

Félénk soha diadalmat még nem nyert.

Minden napnak mulasztása veszélyes,
Légyen hát az országgyűlés eszélyes,
Üssön a szögnek fejére ügyesen,
Semmihez se fogjon felületesen.

Ne kérdezze azt, ki szabad elvüebb
Tettel mutassa meg, ki a honhoz hűebb
Élet kérdésekbe, ha pártok is lesznek,
Betegünkre könnyen szemfedelet tesznek,
Hol a józan többség kormánya szerepel
Szabad elvü zászló nem lehet gyász lepel.

Nem a kormányé a többség,
De többségé a kormány,
Mert ebből áll a népfelség
S meg fojtva minden ármány,
Máskép minden üdvös vívmány
Czifra pára, szivárvány.

Ha ezt nem követitek
Ezt elénekeltitek.
Oh! sorsunkkal jádzó
Rövid tünemény
Hatalmasnak látszó
Országos remény,
Új zászlóddal mit kecsegtetsz
Mit hozol felénk?
Fuzióddal mit csepegtetsz
Idővel belénk?
Csak hidúl szolgáltok
A honmentőknek!
Ellent nem állhattok
A jövendőnek!

De folytassuk csak így gyorsan, és nyersen
Ne törődjünk semmit, a jó vagy rossz versen,
S ki még semmit sem tud metter's kilogrammról
Annak is szolgálók anyagot programról
Egy fillér adósságot se tétess,
Mint füzethetz, többet ne vétess,

Jó hiszembe ne építess
 Adóságra ne szépitess
 Szédelgő vállalattal ne keseritess,
 Subventióval ne lelkesitess,
 Békébe a katonásdi sokba kerül
 Ezért a nemzet adósságba merül
 A nyomor s uzsora kerül felül
 Ipar, kereskedés pang és el ül,
 Az excentió az úr egyedül,
 Ha ez így tart minden összedül
 S még szent Dávid is nyomort hegedül,
 De még a hazafiság tüze is hül ;
 Vám, sorompó, gyártalanság
 Nagy adó eránytalanság
 A tisztviselőség roppant nagy serege
 Nyugdíjazottaknak felesé örege,
 Így van ez a katonaságnál is,
 Békébe több mint kétszáz generalis.
 Évenként egyedül katona pensio
 Hét száz ezerrel több mint még tíz millió
 Ehhez se kell tudni littert meg a hektárt
 Kiki megértheti nemzetünknek mi árt.

Hitel vesztett nemzet, haldoklik naponta
 Bitorlott hitelét mert még fel nem mondta
 Nagy teher van a nyakán,
 De nem segíthet magán
 Mert már a bank jól befonta.
 Az Uradalmakat idegenek veszik
 Földünk jövedelmét kint zsebekbe teszik,
 Földet potya áron végrehajtásoknál,
 Le kótyavetyélnek kis birtokosoknál,
 Így a zselléreknél, így a falun s pusztán,
 S így jut lassan tönkre a magyar faj osztán.
 De váltó képességgel kiki bír
 Így tátog a magyar sír.
 Érzi ezt a gazda, érzi az iparos
 Művész, kereskedő, napszámos fuvaros

Orvos, és az Ügyvéd, s minden képviselő
 Szabad elvü többség-tettekkel hát elő!
 A tettek mezején egyet értve tüstént
 Gyógy füvet szedjétek, s hagyjátok a tuskét,

III. RÉSZ.

Hírjai lantomnak már is szakadoznak erősen,
 Pegazúsom fáradt, s nem képes szökni dicsősen,
 Négy szem közt sub róza, nem árthat egy rövid próza,
 Ha később bírom, a mi még kell, versbe kiírom,

Szemesnek a játék, vaknak az alamizsna, a szabad vá-
 laknak nehezebb a koldús tarisznya, — egy holló a másnak
 szemét kinem ássa, a könnyen hívesbe magyarnak nincs mása.
 — Kiknél nevek, czínek, s zászló cleget tesznek, azok be-
 érhetik, ha zsákba macskát vesznek. — Szébb czim nem is
 lehet, mint bölcsünknek neve, e czimmel a többség érzük,
 hogy mit tevé. —

Nem kívánta hazánk bölcse, hogy a nemzet mindenét
 elkölcsse, és hogy így süljedjen erkölcsse — de minthogy célja
 nem vala előre kítűzött, beemünket a nyomorig üzött. —

Nagyon bő köpenyeg a Szabad elvűség, alája fér ennek
 minden féle hüség, torony erányába menni könnyelműség —
 gyepre hát avval a medvével már egyszer, ha kinem álhat
 oka a Rendszer, ha pedig a rendszer hazánk marczanglója,
 nem lehet jelvénye a többség zászlója, — mint hogy a rend-
 szer sír ásó, ássák meg a sírt neki, ezt a szabad elvü többség
 bátran meg is teheti, — ha nem teszi nem csak nem szabad
 elvü, de még szegény hazájához se hű, — ezen rendszer ke-
 vert nagy adósságokba, kételkedni kellene hazafiságokba, a
 nagy pártnak, ha a rendszer végett adósságba nyakig
 mártanak.

Száz szónak is egy a vége, némúljon meg az a gége,
 mely deficitre szavaz, hogy idegenek megnyúzzanak, s ránk
 requiescat in pacét húzzanak.

Hogy a gunár csipné meg most ötlik szemembe
 Se nem próza, se nem vers, mi kovályg eszembe
 És hogy mind ez nem egyéb
 Mint vers, s próza zavarék
 S fuzionált habarék.

Le a farmatringal Pegazus szájárúl
 Le a kantárral is Parnassus lovárúl
 Le a nyereggel is hadd menjen legelni
 Hogy a nyomor halmán ki tudjon telelni
 Gyalog is tudok tán egypár verset lelni.

Hunnia nyög nyomorogva
 Búsúlnak a magyarok,
 Hazájokat fojtogatva
 Uralgnak a bankárok.
 Vértül ázott szabad földje
 Idegen kezekbe jut
 Szent koronáuk minden gyöngye
 Zálog már, s így fremdes Gut.
 Csordúltig már nemzetünknek
 Búval töltött pohara
 S teher súlyos életünknek
 Menydörög a vihara.

Nem kül ellen pusztit minket
 Saját éretlenségünk
 Ez emésztí mindenünket,
 És nincs erélyességünk
 A vészbe egyesülni
 S tettekbe frigyessülni
 Lelkesülni.
 Még liczítálgatjuk a hazafiságot
 Bé bizonyítgatjuk a kis korúságot,

S nem tudjuk használni, a szent szabadságot,
De jajgatni tudjuk a sok adósságot.
Szabad szót és szabad sajtót
Arra kell fel használni
Hogy már több adósságokat
Ne lehessen csinálni
Előítéletek megszüntetésére
A szorgalom s ipar lelkesítésére
A köz erkölcsiség hű nevelésére.

Szélső jobb, szélső bal, Centrum és balközép,
Fuzió s hatalom, ellenzék, s ez mind szép
Rendes állapotba; rendezett ügyeknél,
De midőn a honfi rettegve attúl fél
Hogy az örvény, a mely hazánkat ragadja
Hamarább el nyelhet, mint magát megadja
A pártoskodáshoz régen szokott sereg.
Effelett a honfi szomorún kesereg
A csak azért is Dongó,
Mert diri diri Dongó,
Csak gyermek szájba való.
Ellenzék szükséges alkotmányosságba,
Mert tespedés rejlik az egyhangúságba.
Aczél s kova legyen ez, a hon kezébe
S szikrákat pattantson nemzet életébe,
Melyek melegítve világosítsanak
Lángá emelkedve oszt boldogítsanak.
Az ily surolódás
Alkotmányos áldás.

BEFEJEZÉS.

Vége felé járván, kívánom, hogy Tisza Kálmán
Törje pozdorjára a mi roszt, s aprítsa morzsára

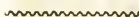
Egyesült zászlóval, végezhet Bécsbe pár szóval
 Mert a rendszer nálunk, melyen mégis sántikálunk
 S ángödörbe vezető, s nemzetet el temető.

Flastrom és pomádé, labdács lemonádé
 Bajunkon nem gyógyít, de még jobban bódít
 Pántlikás féregnek fejét kell keresni,
 És azt hátor kézzel ügyesen lenyesni.
 Zemplén fő orvosa, ajánl gyógyszereket
 Ha nem veszitek be, oldjatok köreket,
 De ha fogadjátok, áldás szálann rátok
 S csirájába fül meg, a készülő átok.
 Szebb jövőnkkel lépünk jegybe
 Tisza Bodrog folyék egybe
 Hajnalban s hajnal előtt
 Boldogság nyilna az ország előtt
 Ez lenne ám egyesülés
 Testvéries frigyesülés
 S hajnalba hajnal előtt
 Boldogság nyilna az ország előtt.
 Áldás a szent koronára
 Zöld babér, Ország házára
 Hajnalba, hajnal előtt,
 Rózsafa nyiljon a nemzet előtt.

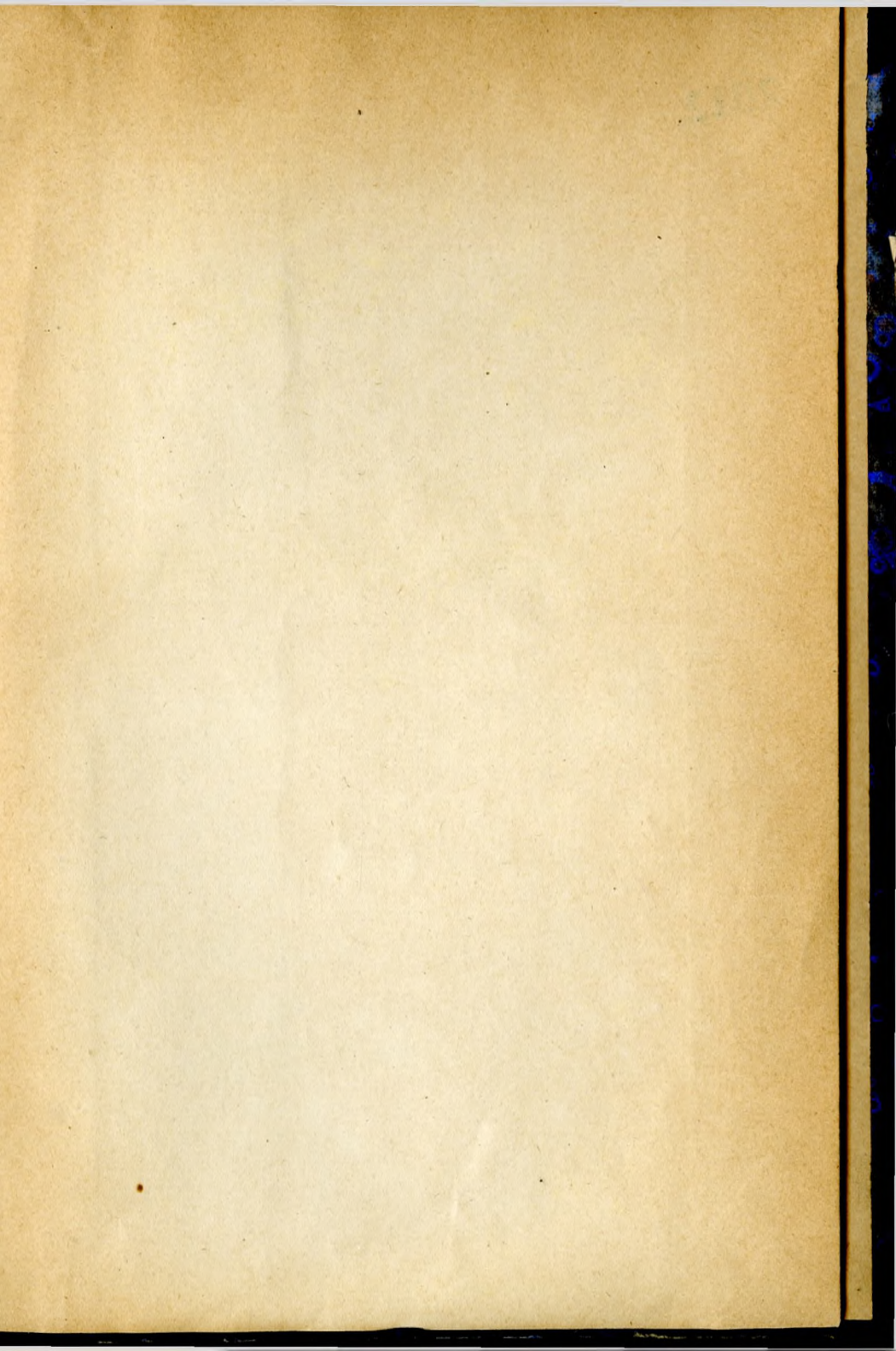
Helyzetét elébe tevém kedves Nemzetemnek,
 Esengve kérem kegyelletes elismerését
 Elevenséggel telt, s erélyes versezetemnek.
 Lépre ne lépj kedves népem, mert elnyel enyészet,
 Lép lenne e jelvény, melyet elédbe emelnek,
 Mert tettek kellene, s nem czégér, gép nélégy kérlek.
 Nem reménylve egyetértést, ép vége lenne eszemnek
 Nemzetem vesztével lehetetlen lenne megélnem,
 E beteg nemzetnek szép cssndes népnevelés kell,

Ekképpen setét leplét leemelve lehetne
Élet erejében elevenség, s lelke emelve,
Nemzet élete meg szép lelkesedéssel el telve.
És énekbe kérem egeket, éltesse e népet
Mely méz édes nyelvét, szép csendesen szétterjesztgetvén
Czélt érend, s tettekbe nemes szép életet élend.

A viszont látásig,
Isten velünk! . . —

Dr. BALLAGI GÉZA.

2012

2002